

Simonsen: Der er til Landbrugsministeriets Budget under Domæneindtægterne som Nr. 3 stillet et Ændringsforslag, der synes egnet til at vække en vis Opmærksomhed, og jeg vil gerne knytte et Par Bemærkninger dertil. Ændringsforslaget gaar ud paa at forhøje Bevillingen til Aarskontingentet til „Dansk Skovforening“ til 6 600 Kr. Hidtil har Kontingentet til „Dansk Skovforening“ for Skovridere og Forstmænd været 495 Kr. Naar der altsaa nu foreslaas en Forhøjelse af over 6 000 Kr., er det en Stigning, der vistnok maa siges at være en Rekord, og Stigningen er saa stor, at den ikke synes at kunne hjemles hverken ved Krigssituationen eller ved Dyrtidstilstanden i det hele taget. Forholdet er da ogsaa det, at Foreningens Love nylig er omdannede, saaledes at man har forladt det hidtidige Grundlag for Beregningen af Kontingentet og herefter beregner Kontingentet pr. 1 000 Kr.s Ejendomsskyld af Skovenes Værdi. Derved kommer Statens Bidrag op paa dette mægtige Beløb af 6 600 Kr. Der er derved tillige sket en Principforandring i Statens Medlemskab i denne Forening. Tidligere var det nemlig saaledes, at Statskovriderne var Medlemmer, og Staten betalte Kontingentet for dem, men efter den Ordning, der altsaa nu træffes, bliver Forholdet det, at Staten bliver Medlem af den private danske Skovejerforening og repræsenteres i denne Forening af Skovriderne. Forholdet er altsaa derved ganske vendt om. Det ser ud, som om man ved denne Lovforandring har haft Held til at faa Staten til i Form af Kontingent at betale en uforholdsmæssig Del af denne Forenings Udgifter. Det er mig bekendt, at Københavns Kommune, f. Eks. naar den tiltræder Sammenslutninger af andre Købstæder, som er dannede for at fremme et fælles Formaal, og hvor Kontingentet beregnes efter Byernes Folkemængde, stiller den Betingelse, at der skal sættes en Maksimumsgrænse, f. Eks. ved 100 000 Indbyggere, saaledes at Københavns Kommune ikke i slige Tilfælde kommer til at betale Halvdelen eller de to Trediedele af hele Kontingentet. Det forekommer mig, at der kunde være nogen Anledning til fra Statens Side her at stille et lignende Krav, et Krav om, at Statens Skovareal eller Ejendomsskylden kun skulde beregnes til en vis Maksimumshøjde, der kunde give et passende Kontingent. Jeg vil i alt Fald henstille, at noget saadant bliver overvejet.

Den Lovforandring eller Karakterforandring af Foreningen „Dansk Skovforening“, som er sket, har imidlertid en anden Side, som jeg vil dvæle lidt ved. De bemærkes i Lovene, at der samtidig er oprettet noget, der hedder Salgskredse, og der kan til Medlemmerne gives Oplysning om Afsætningsvilkårene for Træ og om Arbejdsvilkårene. Noget nærmere staaer der ikke derom i Lovene. Jeg har søgt at komme til Klarhed over, hvad disse Salgskredse og disse Oplysninger om Arbejdsforholdene betød, og har derom henvendt mig i Landbrugsministeriet. De havde man kun Lovene, man vidste ikke noget nærmere, og man henviste mig til Statskovdirektoratet. Der kunde man heller ikke give Oplysninger om dette Forhold og henviste mig til et tredje Sted, hvor jeg dog undlod at henvende mig, idet jeg hellere vil bede den højtærede Landbrugsminister foranledige det Forhold nærmere opklaret; thi det er noget mistænkeligt, at der i Øjeblikket dannes saadanne Salgskredse og Bureauer, som giver Oplysning om Arbejdsforhold, særlig er det mistænkeligt set i Forbindelse med den Omstændighed, at der omtrent samtidig med denne Lovrevision i „Dansk Skovforening“ er opstaaet en Forening, som hedder „Arbejdsgivere i Land- og Skovbrug“, hvilken Forening er indmeldt under „Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening“. Om der er nogen direkte Forbindelse mellem disse to Foreninger, ved jeg ikke, men jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister, at dette Spørgsmaal bliver undersøgt og opklaret. Det vil være klart for enhver, at der ikke i Øjeblikket er Grund til at danne kostbare Salgsbureauer for Træ, thi der er ikke nogen Vanskelighed ved at komme af med Træet, og Priserne er saa høje, at man fra Statsmagtens Side har fundet det nødvendigt at gribe ind, i alt Fald hvad Handel med Brænde fra Skovene angaar. Jeg kunde tænke mig, at disse Salgskredse har til Formaal at modvirke Statens Bestræbelser for at holde Brændepriserne nede, thi disse Bestræbelser har ikke gjort Lykke i de private Skovejeres Kredse. Men hvis det er Tilfældet, forekommer det mig inkonsekvent, at Staten kommer til at støtte en Forening, som muligvis har til Formaal at modarbejde lave Priser paa Brænde af Træ fra Skovene. Dette Forhold trænger til nøjere Undersøgelse; skulde det vise sig, at dette er Meningen med disse Salgskredse, vil Staten ved at være Medlem af Fore-